

Nieuws en Actualiteiten

ONLINE CURSUSSEN

Alle 6 online schrijfcursussen zijn op [Heldenreis](#) te downloaden voor **€10**.

Ook voor schrijfdocenten en therapeuten een schat aan materiaal en inspirerende opdrachten!

Na ontvangst van het bedrag stuur ik je de inlogcode van de cursistenpagina en kun je meteen aan de slag. Graag hoor ik van je hoe de cursus je bevalt!

SAMEN SCHRIJVEN

Sinds 1 mei zijn Heldenreis en Heldenreis II *live*, dan kun je in de zomer aan je roman werken.

Kies de **Heldenreis** voor romans waarin de hoofdpersoon een duidelijk, werelds doel heeft. Dus niet 'zichzelf vinden' of 'innerlijke groei' (dat gebeurt vanzelf wel, maar is niet het onderwerp van dit verhaal).

De Heldenreis leent zich bijvoorbeeld heel goed voor een avonturenverhaal, een thriller, fantasy of sci-fi, en spannende jeugdboeken.

Ook kun je hem inzetten voor een non-fictieverhaal over een persoon met een

missie, en hoe hij zijn doel al dan niet bereikt.

Heldenreis II is het meest geschikt voor een verhaal over een vrouw die door omstandigheden wordt gedwongen op zoek te gaan naar haar ware zelf. Dit kan een fictief personage zijn, maar dat hoeft niet. Het hoeft in principe niet eens beslist een vrouw te zijn, ook een man die bijvoorbeeld gedwongen wordt zijn baan op te geven, komt in zo'n situatie terecht.

In dit verhaal staat de innerlijke zoektocht, de innerlijke groei centraal, al is het nog steeds het moeist wanneer die door gebeurtenissen 'in de wereld' wordt geïllustreerd.

(ZOZ voor mijn eigen ervaring hiermee!)

Dat de cursussen *live* gaan, betekent dat je op de cursistenpagina reacties kunt delen met andere cursisten. Je kunt er links kwijt naar hoofdstukken uit je boek, en ook naar blogposts waarin je je ervaringen vertelt.

Ook op de [Heldenreis Facebookpagina](#) kun je je schrijfkwijt.

VAKANTIEDAGBOEK

Ik zou twee jaar na dato eindelijk bezig met de vakantiefoto's van New York, dus ik beklom het huishoudtrapje naar mijn dagboeken om New York er tussenuit te vissen. En toen lag het er niet. [Hysterie!](#)

Gelukkig vond ik het een dag later toch terug, in zo'n grote ikeabak vol lege schrijfblokken en andere papierwaren.

In de tussentijd had mijn Facebookfamilie zich met mij drukgemaakt, ze gaven goede zoekraad en verbale schouderklopjes. Een iemand schreef: je kunt toch uit je hoofd wel een nieuw dagboek schrijven? Dat is natuurlijk waar. Ik heb achteraf ook wat [stukken](#) op mijn blog gezet. Maar dat is niet hetzelfde!

Twee jaar na dato herinner ik mij die vakantie als een grote fascinatie, als een intens genieten van architectuur en mensheid, en verbijsterende natuur in zo'n grote stad. Ik zie het terug op de foto's, die zijn genomen met een blik op de toekomst: kijk, zo leuk was het hier!

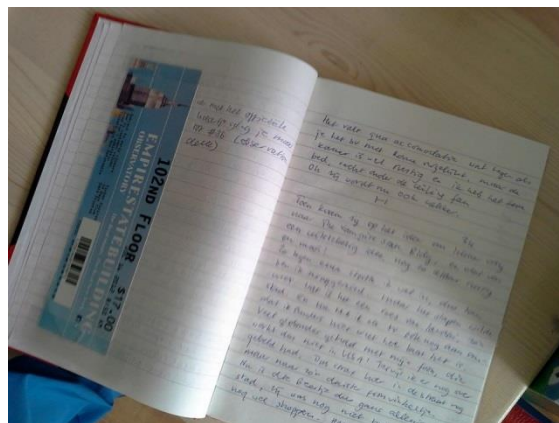
Natuurlijk weet ik nog wel dat mijn voeten zo zeer deden dat ik er paracetamol voor nam, en de New Yorkse blaasontsteking staat

uitgebreid op mijn [blog](#). En natuurlijk is het dagboek beknopter dan ik hoopte, want ik was veel te moe om te schrijven.

Maar wat een dagboek-ter-plekke vastlegt, is wat er op dat moment gebeurt. Het is amateurvideo.

Ongecensureerd, onopgepoetst.

"Koud een kwartier in het MoMa," schrijf ik, "en nu al Stendhal syndroom. Wát een beroemde stukken: het bontkopje, de metronoom met het oog ... De belevenis van iets in het echt zien is zo overweldigend dat ik haast vergeet te kijken. Ik maak foto's om mezelf te bewijzen dat het bestaat."



"We zien zoveel dat ik nauwelijks mijn eigen huis voor de geest kan krijgen. Ik stelde me voor dat ik deze gympen zou wassen, en ze te drogen zou leggen in de serre van de Verwersdijk, vier huizen en levens geleden."

"'s Avonds om half 9 is die hele city die never sleeps qua eterij afgelopen, straten donker, winkeltjes en restaurantjes gesloten, bergen vuilniszakken langs de stoep." (Dat was toen we uiteindelijk belandden bij een armoeiige MacD waar de ijsthee naar chloor smaakte.)

Over Coney Island: "Misdadige flatblokken met miezerige raampjes en nul balkonnen. En dat pal aan zee." Kijk, dat was ik nu al lang weer vergeten.

Waarmee ik maar zeggen wil: houd een vakantiedagboek bij en bewaar het. Want je herinnering vervormt de ervaring, en foto's leggen hem niet vast. Als je de locaties van je leven aan je schrijfsenaal wilt toevoegen,

moet je ter plekke schrijven. Klein boekje in de tas of de kontzak, en wachtend op je drankje of de bus: schrijven.

SCHRIJFOEFENING uit [The Vein of Gold](#)

1. Bedenk tenminste vijf "verborgen ikken" ([secret selves](#))
2. Geef ze allemaal een naam: een voornaam (zielige Sietske), of een beroep (de Lerares), of een eigenschap (het IJspaleis).
3. Beschrijf vijf dingen die je in de klerenkast van iedere ik kunt vinden.
4. Beschrijf hoe je leven er uit zou zien, geleid door ieder van hen afzonderlijk.
5. Ziezo: je hebt zojuist minsten 5 zeer uiteenlopende personages verzonnen!

Betere tijden

Ik kreeg veel mooie reacties op mijn schrijfleed in de vorige nieuwsbrief. Aan alle kanten leerzaam! Dus ik zal mijn leermomentjes als een goede juf met jullie delen.



Om te beginnen is er natuurlijk de vraag zelf: zit je vast, vraag hulp! En formuleer die hulpvraag zo precies mogelijk, anders krijg je antwoorden als 'joh, het komt vanzelf wel weer.'

Je denkt als schrijver vaak dat je het alleen moet doen (zal voor alle kunstenaars gelden) en het is goed om te ervaren hoe welwillend mensen met je meedenken.

Iemand herinnerde mij er fijntjes aan dat een verhaal van hem in de les als 'heel geschikt voor de Libelle' werd beoordeeld, en dat hij daar niet blij mee was. Terwijl het een compliment was, en een teken van zijn talent dat hij zo snel zo'n compleet verhaal had gemaakt. Hij heeft inmiddels meerdere [boeken](#) op zijn naam staan en is nog lang niet uitgeschreven.

Een ander zei: 'Denk in beelden. Wat zijn voor jou dé beelden van Simmer 2000?' Een waardevolle opmerking, want dat ontbrak overduidelijk in mijn opeenvolging van gtst-achtige gesprekken. Ik zag de omgeving er in mijn hoofd wel bij, maar was vergeten de pratende poppetjes met hun voeten op de grond te zetten.

Iemand zei: 'Beweeg mee met die nieuwe vorm, kennelijk is dat waar je nu aan toe bent.' Deels had ze gelijk, want niet voor niets had ik zo gesmuld van mijn boeketje. Maar het verhaal dat verteld moet worden, verdient een betere vorm. Het eist dat ik alles geef.

Iemand legde bloot wat er meespeelt bij zo'n Censor-aanval – pittige kost die ik als juf natuurlijk veel makkelijker aan een ander voorleg ;-).

Iemand bracht me weer bij de les: als de komst van de vreemdeling zoveel levens beïnvloedt, hoe ziet dat er dan uit? Roddelen ze over hem? Niet dat het verhaal die kant opgaat, maar het bracht me het inzicht dat het verhaal een verteller nodig heeft, die als een journalist boven de partijen staat en de lezer meeneemt van de een naar de ander. Niet al die losse flitsscènes maar een overkoepelende stem.

En tot slot schreef iemand: 'Het voelt alsof deze roman zo puur is dat het te eng is om ermee voor de dag te komen.' Wow, dat raakte een snaar. Niet voor niets zit ook dit boek alweer een slordige tien jaar in de pen, en is het door de gebeurtenissen in mijn leven zo vaak onder water geduwd.

Voor zulke schrijvers is Heldinne's Reis dus uitgevonden. Nog diezelfde dag heb ik voor de 5 hoofdpersonen een schema gemaakt, en heb de gebeurtenissen voor ieder van hen uitgezet op Heldinne's Reis. De verteller doorloopt met ieder van hen de etappes. Het overzicht was er weer, hiaten werden meteen duidelijk – en ik kon weer aan de slag, dankzij jullie. Dat ga ik vaker doen!

Blijf schrijven!
Hella Kuipers